

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3To/6/2016
Identifikačné číslo spisu: 9513100099
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9513100099.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a členov senátu JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci obžalovaného Ing. P. V. a spol., pre zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom subvenčného podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 225 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona, vedenej na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB 3T 16/2013, na verejnom zasadnutí konanom 22. februára 2017 v Bratislave, o odvolaní prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podanom v prospech obžalovaných 1/ Ing. P. V., 2/ Ing. E. U. a 3/ B. L. a o odvolaniach obžalovaných 1/, 2/ a 3/, proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 8. decembra 2015, sp. zn. BB-3T 16/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaných Ing. P. V., Ing. E. U. a B. L. s a z a m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB - 3T 16/2013 boli obžalovaní: 1/ Ing. P. V., 2/ Ing. E. U. a 3/ B. L. uznaní za vinných zo zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 261 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom subvenčného podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 225 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na tom skutC.m základe, že:

Ing. P. V. a Ing. E. U. ako konatelia spoločnosti U., spol. s r. o., P., so sídlom K., uzavreli 28. apríla 2009 v Bratislave s Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky, zastúpeným Slovenskou inovačnou a energetickou agentúrou (ďalej „SIEA“), Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. KaHR-111SP-0801/0021/25 v znení jej dodatkov č. 1 až 3 (ďalej „Zmluva“) v rámci Operačného programu Konkurencieschopnosť a hospodársky rast, na projekt č. XXXXXXXXXXXX „Zvýšenie efektívnosti a konkurencieschopnosti firmy zavedením inovačnej technológie do výroby“ do výšky 342.647,93 eura, tvoriacich 50% z celkovej sumy 685.295,86 eura oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu, na základe ktorej po vzájomnej dohode s B. L. ako konateľom spoločnosti K.,

s. r. o. so sídlom v P., víťazom obchodnej verejnej súťaže vyhlasovateľa U., spol. s r. o. P. v predmete „Dodávka strojov pre finálne spracovanie plechu a profilov, povrchovú úpravu, zaškolenie zamestnancov a nevyhnutných stavebno-technických úprav výrobných hál“ vyhlásenej dňa 24. júna 2008, v úmysle vylákať finančné prostriedky napriek povinnostiam vyplývajúcim z:

- čl. 3 Všeobecných zmluvných podmienok ako neoddeliteľnej súčasť Zmluvy, podľa ktorých je prijímateľ povinný postupovať pri zadávaní zákaziek na dodanie tovarov, prác a služieb potrebných pre Realizáciu aktivít projektu podľa ustanovení § 281 až § 288 Obchodného zákonníka o Obchodnej verejnej súťaži v súlade s podmienkami stanovenými v Príručke pre žiadateľa,

- čl. 14 ods. 1/ Všeobecných zmluvných podmienok, podľa ktorých oprávnené výdavky sú všetky výdavky, ktoré sú nevyhnutné na Realizáciu aktivít Projektu tak, ako je uvedený v článku 2 Zmluvy, ktoré spĺňajú podmienky:

písmeno c/ oprávnenosti výdavkov v zmysle príslušnej Výzvy na predkladanie žiadostí o NFP, definujúcej oprávnené výdavky ako výdavky, ktoré sú vzhľadom na všetky okolnosti reálne, správne, aktuálne, a ktoré sa navzájom neprekrývajú,

písmeno d/ zodpovedajú cenám bežným na trhu v čase ich vzniku a v mieste ich vzniku,

písmeno g/ v prípade prác, tovarov a služieb od tretích subjektov boli obstarané v súlade s ustanoveniami Zmluvy a všeobecne záväznými predpismi SR a EÚ,

písmeno h/ boli vynaložené v súlade so Zmluvou, právnymi predpismi SR a EÚ, čo v konečnom dôsledku znamená porušenie povinností právnickej osoby, ktorej sa poskytujú verejné prostriedky v zmysle § 19 ods. 3 zák. č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v nadväznosti na ustanovenia § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka a § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka,

dňa 8. septembra 2010 Ing. E. U. za U., spol. s r. o. P. predložil SIEA priebežnú žiadosť o platbu č. XXXXXXXXXXXXXXX z 2. septembra 2010 s nárokom na úhradu výdavkov v celkovej výške 610.211,20 eura (bez DPH), pozostávajúcich zo sumy 26.728,50 eura za stavebné úpravy výrobných hál a zo sumy 583.482,70 eura za nákup zariadení: laserového rezacieho centra typu Trulaser 3030 BE v hodnote 468.830,91 eura, hydraulického ohraňovacieho listu CNC typ TruBend 3120 v hodnote 83.449,51 eura, nožníc na plech typu TruShear 3103 v hodnote 30.700,- eur, v ktorej žiadosti oprávnenosť nákladov nebola deklarovaná účtovnými dokladmi reflektujúcimi skutočný stav oprávnenosti nákladov, kde účtovné doklady boli vystavené spoločnosťou K., s. r. o., ktorá v skutočnosti v účtovných dokladoch uvedené zariadenia a práce len formálne a fakturačne dodala U., spol. s r. o., P., pričom dôvodnosť navýšenia ceny komplexu zariadení v celkovej výške 183.482,70 eura oproti zistenej realnej cene samotných strojových zariadení nijak nedokladovala, pričom ešte predtým

Ing. E. U. a Ing. P. V. ako konatelia U., spol. s r. o. P. kúpili v skutočnosti tieto strojové zariadenia na základe Zmluvy o dodávke mechanických, elektrických a príbuzných výrobkov uzavretej 9. marca 2010 s dodávateľom E. A., s. r. o. C. na dodávku laserového rezacieho zariadenia TruLaser 3030BE za sumu 290.000,- eur, ktorý im na základe faktúry č. 2009022573 z 31. mája 2010 bol dodaný 31. mája 2010, ohraňovacieho listu TruBend 3120 za sumu 71.000,- eur, ktorý im bol na základe faktúry č. 2009022616 z dňa 8. júna 2010 dodaný 8. júna 2010, tabuľových nožníc TruShear 3103 za sumu 39.000,- eur, ktoré im na základe faktúry č. 2009022625 z 8. júna 2010 boli dodané 8. júna 2010,

následne v prvom prípade nasledovný deň a v ďalších prípadoch o sedem dní vyhotovili účtovné doklady o dodávke technologických zariadení dodávateľom U., spol. s r. o. P. pre odberateľa K., s. r. o., konkrétne faktúru č. 1000217 z 1. júna 2010 za dodávku laserového rezacieho centra typu TruLaser 3030BE za sumu 462.000,- eur, faktúru č. 1000240 z 15. júna 2010 za dodávku hydraulického ohraňovacieho listu CNC za sumu 81.949,51 eura, faktúru č. 1000241 z 15. júna 2010 za dodanie nožníc na plech za sumu 30.700,- eur, kde takisto dôvodnosť navýšenia ceny komplexu strojov vrátane

případných prác, úkonov a nákupov potrebných k sfunkčneniu týchto strojov v celkovej výške 174.649,51 eura oproti spoločnosťou E. A., s. r. o. deklarovanej cene samotných strojových zariadení nebola nijak dokladovaná a ktoré faktúry za dodávateľa podpísal Ing. E. U.,

teda vyhotovili vyššie uvedené účtovné doklady, o ktoré sa opierała žiadosť o platbu z 2. septembra 2010 o dodávke týchto strojov a zariadení dodávateľom K., s. r. o. odberateľovi U. spol. s r.o. P., konkrétne faktúru č. 005/2010 z 1. júna 2010 na sumu 468.830,- eur za laserové rezacie centrum typ Trulaser 3030BE, faktúru č. 006/2010 z 15. júna 2010 za dodanie hydraulického ohraňovacieho lisu CNC typu TruBend 3120 za sumu 83.459,51 eura a faktúru č. 007/2010 z 18. júna 2010 na sumu 31.202,28 eura za dodanie nožníc na plech typu TruShear 3103, podpísané B. L.,

ktoré účtovné doklady vo svojom komplexe najmä z dôvodu absencie vymenovania položiek súvisiacich s nevyhnutnými úkonmi potrebnými na sfunkčnenie komplexu zariadení v súvislosti s vymenovaním týchto položiek v inom účtovnom doklade, teda z dôvodu osobitného spôsobu fakturácie stavebných úprav súvisiacich so sfunkčnením komplexu zariadení nerefletovali reálny stav a neumožňovali kontrolu oprávnenosti položiek, čo v konečnom dôsledku fingovalo stav, že sa uplatňujú oprávnené výdavky schválené na sfunkčnenie laserového rezacieho centra tak, ako toto zariadenie bolo definované vo vyhlásenej obchodnej verejnej súťaži 10. júna 2008, zároveň

účtovnými dokladmi o dodávke strojov spoločnosť K., s. r. o. pre U., spol. s r. o. P. sa v žiadosti o platu č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 2. septembra 2010 deklarovala oprávnenosť žiadaných výdavkov v celkovej výške 583.482,70 eura, na základe ktorých bola poskytovateľom uhradená U., spol. s r. o. Rožňava 2. decembra 2010 suma 305.105,54 eura vo výške 50% výdavkov deklarovaných v uvedenej žiadosti, čím došlo k porušeniu vyššie uvedených ustanovení normatívnych i individuálnych právnych aktov, neschopnosť dodávateľa a výhercu verejnej obchodnej súťaže plniť zmluvný záväzok v rozpore s čl. 6.2 Zmluvy SIAE nebola oznámená, výsledky vyhlásenej obchodnej verejnej súťaže neboli anulované a nebola vyhlásená nová obchodná verejná súťaž,

a teda na iný ako určený a schválený účel z hľadiska oprávnenosti nákladov bolo použitých celkove 91.741,35 eura, čo je 50 % ako schválenej spoluúčasti na financovaní projektu zo sumy 183.482,70 eura, ktorú sumu je možné znížiť o 26.728,50 eura, čo tvorí oprávnené stavebné náklady, ktorých výkon v zmysle predloženého rozpočtu ako výkon jediných úkonov, prác a nákupov bol povolený z hľadiska posúdenia oprávnenosti nákladov hradených z verejných prostriedkov, pričom z výslednej sumy 65.012,84 eura tvoria prostriedky rozpočtu Európskych spoločenstiev sumu 55.260,91 eura (85%) a prostriedkov štátneho rozpočtu sumu 9.751,93 eura,

Za to bol obžalovaný 1/ Ing. P. V. a 2/ Ing. E. U.

Podľa § 261 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 34 ods. 5 písm. a/, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obom obžalovaným výkon trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovanému 3/ B. L.

Podľa § 261 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 34 ods. 5 písm. a/, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok a 2 (dva) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému 3/ výkon trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného, Ministerstvo hospodárstva Slovenskej

republiky, Mierová 19, 827 15 Bratislava, IČO: 00 686 832, odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. BB-3T 16/2013 zahlásili do zápisnice o hlavnom pojednávaní 8. decembra 2015, postupom podľa § 310 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie všetci traja obžalovaní 1/, 2/ a 3/, a to proti výroku o vine ako aj proti výroku o treste. Podané odvolania obžalovaní 1/, 2/ a 3/ následne doplnili podaním doručeným súdu 1. marca 2016 (č. l. 826).

Obžalovaní 1/, 2/ a 3/ v podanom odvolaní argumentovali tým, že rozsudok súdu prvého stupňa je nesprávny, nakoľko súd nesprávne právne posúdil naplnenie základných znakov skutkových podstát trestných činov poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a tiež trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, zo spáchanie ktorých súd uznal obžalovaných vinných. Podľa obžalovaných 1/, 2/ a 3/ došlo vzhľadom na vyjadrenie Ministerstva financií Slovenskej republiky z 5. mája 2015, č. MF/013679/2015-544 k takej zmene dôkazného stavu, že prvostupňový súd nebol pri vyhlasovaní napadnutého rozsudku viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ohľadom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev. Prostriedky Európskej únie vstupujúce do štátneho rozpočtu sa totiž stávajú súčasťou rozpočtu. Prostriedky štrukturálnych fondov sa prijímateľovi poskytujú z výdavkového účtu, na ktorom sa nachádzajú aj vlastné prostriedky Slovenskej republiky. Obe dva druhy prostriedkov je preto potrebné považovať za prostriedky poskytnuté zo štátneho rozpočtu. Podľa zákona o rozpočtových pravidlách nemôžu byť tie isté prostriedky považované súčasne za prostriedky rozpočtu EÚ a súčasne za prostriedky patriace do štátneho rozpočtu Slovenskej republiky. Zmluva o nenávratnom finančnom príspevku (ďalej len „Zmluva o NFP“), ktorá používa pojem prostriedky ES je iba súkromnoprávny akt, nie je spôsobilá zakotviť iný právny stav ako stanovujú kogentné právne predpisy. Pokiaľ sú prijímateľom poskytované len prostriedky zo štátneho rozpočtu, nemôžu sa prijímatelia ani iné subjekty dopustiť trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev. Výklad súdu prvého stupňa, podľa ktorého sa jedná o prostriedky zo štátneho rozpočtu ES znamená len to, že tieto prostriedky pochádzajú z uvedeného rozpočtu, podľa obžalovaných nemá oporu v zákone. Obžalovaní 1/, 2/ a 3/ namietali, že výklad súdu prvého stupňa neobstojí ani z časového hľadiska, keďže tohto trestného činu sa môže subjekt dopustiť najmä v čase, keď žiada o výplatu na základe zmluvy o NFP; práve k tomuto okamihu je preto potrebné určiť aké prostriedky a odkiaľ prijímateľ pomoci žiada.

Podľa názoru obžalovaných 1/, 2/ a 3/ neboli splnené ani základné znaky skutkovej podstaty trestného činu subvenčného podvodu. Rozhodujúcou skutočnosťou, pre naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu je, že páchatel' poruší určitú podmienku stanovenú všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorej úmyselné porušenie musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané. Porušenie takejto povinnosti však v konaní preukázané nebolo, i keď súd prvého stupňa v rozsudku uviedol porušenie § 19 ods. 3 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a § 1 ods. 2 Obch. zákonníka a § 39 a § 41 Obč. zákonníka. Namietali tiež konštatáciu súdu prvého stupňa, podľa ktorého sú s poukazom na citované právne normy minimálne sčasti neplatné najmä ústne prejavy vôle urobené v rámci komunikácie medzi predstaviteľmi firmy U., spol. s r. o. s konateľom firmy K., s. r. o., keďže tieto prejavy vôle nie je možné špecifikovať. Vyriešenie predbežnej otázky neplatnosti určitých právnych úkonov považovali za nekonkrétne, neurčité a teda neriešiacie základnú otázku, ktorý právny úkon má byť neplatný.

Obžalovaní 1/, 2/ a 3/ďalej namietali, že realizácia verejnej obchodnej súťaže nebola nikým a nijakým spôsobom spochybnená, nakoľko bola vykonaná v súlade so zákonom. Neobstojí tak odôvodnenie súdu prvého stupňa, že mohli byť porušené § 281 až § 288 Obch. zákonníka zakomponované do čl. 3 Všeobecných zmluvných podmienok zmluvy o NFP. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku pritom skonštatoval, že predaj predmetných strojov spolu s doplnenými komponentmi a ich spätný predaj späť prijímateľovi pomoci zodpovedali vôle zmluvných strán. Jednalo sa tak o platné právne úkony. Doklady predložené k prefinancovaniu projektu tak nemohli byť falošné, nesprávne či neúplné a nemožno tak vyvodit' trestnú zodpovednosť voči obžalovaným 1/, 2/ a 3/ za subvenčný podvod.

Obžalovaní 1/, 2/ a 3/ neporušili ani ust. § 19 ods. 3 zákona č. 523/2004 Z. z., ktorý ukladá právnickým osobám nakladajúcim s verejnými prostriedkami povinnosť zachovávať hospodárnosť, efektívnosť a účinnosť ich použitia. Spoločnosť U., spol. s r. o. totiž v rámci efektivity stanovila základnú podmienku OVS, že obe činnosti, stavebná časť ako aj dodávka strojov sa majú zrealizovať spoločne. Po dodatočnom zistení, že k funkčnosti strojov sú potrebné ďalšie elementy, tieto neprekročením ani jednej z položiek rozpočtu k strojom zabezpečila tak, aby stroje nestáli nefunkčne v hale, ale aby sa mohla rozbehnúť výroba. Skutková podstata subvenčného podvodu vyžaduje, aby páchatel' poskytovateľa príspevku uviedol do omylu, v otázke podmienok pre jeho poskytnutie, ktoré sú stanovené všeobecne záväzným právnym predpisom. V danom prípade mohlo formálnym pochybením dôjsť len k porušeniu podmienok stanovených zmluvne, nie podmienok stanovených všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorá skutočnosť vylučuje trestnú zodpovednosť.

Obžalovaní 1/, 2/ a 3/ v podanom odvolaní ďalej súdu prvého stupňa vytkli nesprávne posúdenie subjektívnej stránky ich konania. Skutočnosť, že obžalovaní zaslali na riadiacu agentúru list, ktorým agentúru informujú, že víťaz obchodnej verejnej súťaže, spoločnosť K., s. r. o. nevie reálne dodať stroje a informujú sa na riešenie situácie podľa ich názoru znamená, že nekonali úmyselne, ale v skutC.m omyle, ktorý úmyselné zavinenie vylučuje. Obžalovaní netušili aké všetky podmienky zmluva o NFP, príručka či usmernenia obsahujú. Spoliehali sa na rady od agentúry, ktorá im proces uzavretia zmluvy o NFP zabezpečovala a tiež na to, že konajú zákonným spôsobom. U obžalovaných tak neexistovala vedomostná ani vôľová stránka úmyselného zavinenia. Komplikovane kupovali zariadenia od distribútora, dorábali potrebné komponenty, o ktorých boli presvedčení, že môžu ba že dokonca musia byť súčasťou financovania. Obžalovaní konajúci v skutkovom omyle netušili, ktoré položky môžu z projektu prefinancovať, ale vedeli, že na dosiahnutie účelu projektu musia okrem samotných strojov zabezpečiť aj ďalšie veci. Súd prvého stupňa sa pritom k okolnostiam skutkového omylu nevyjadril napriek tomu, že mu to odvolací súd nariadil. Považovali za rozhodujúce, že aj prípadné porušenie zmluvných či iných podmienok zo strany obžalovaných 1/, 2/ a 3/ , o ktorom nevedeli, je treba posudzovať podľa zásad o skutkovom omyle, nakoľko tieto skutočnosti sú súčasťou zmluvy či iných dokumentov.

S ohľadom na uvedené skutočnosti obžalovaní 1/, 2/ a 3/ odvolaciemu súdu navrhli, aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a obžalovaných spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala 21. decembra 2015 odvolanie prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „prokurátorka“). V podanom odvolaní sa nestotožnila so závermi súdu prvého stupňa, uvedenými v napadnutom rozsudku, a to z dôvodov uvedených už v odvolaní proti pôvodnému rozsudku z 8. októbra 2013. Zaujala názor, že dokazovaním bolo preukázané, že faktúry a súvisiace účtovné doklady vystavené dodávateľom K., s. r. o. pre odberateľa U., spol. s r. o., na základe ktorých boli uplatňované oprávnené výdavky príjemcu pomoci v žiadosti o platbu č. 1, deklarujú obchodný prípad, ktorý reálne neprebehol. Účtovné doklady o dodávke technologických zariadení, sú tak dokladmi nesprávnymi, pretože ich obsah nezodpovedá skutočnému stavu, z ktorého dôvodu prokurátorka považovala celú sumu, uhradenú na základe dokladov za neoprávnené výdavky podľa čl. 14 všeobecných zmluvných podmienok ako neoddeliteľnej súčasť Zmluvy. Podľa názoru prokurátorky boli naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona predložením nesprávnych dokladov a umožnením protiprávneho zadržania prostriedkov z rozpočtu Európskych spoločenstiev.

Prokurátorka v podanom odvolaní ďalej uviedla, že pojem protiprávne zadržanie finančných prostriedkov je potrebné vykladať v širšom význame, teda po samotnom porušení zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, zakotvujúcej povinnosť vrátiť poskytnutý príspevok v stanovenej lehote po porušení Zmluvy. Stotožnila sa s názorom, že podľa § 225 ods. 2 Trestného zákona ide o legislatívnu chybu a úmysel zákonodarcu zrejme smeroval k postihu páchatel'a, ktorý oprávnené získanú dotáciu zneužil na iný než určený účel. Obžalovaní 1/, 2/ a 3/ v danom prípade vylákali príspevok zo štátneho rozpočtu na základe nesprávnych (nepravdivých) dokladov, čím uviedli poskytovateľa príspevku do omylu v otázke splnenia podmienok jeho poskytnutia a naplnili tak pojmové znaky trestného činu

subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na preukázanú existenciu záložného práva na celú hodnotu technologických zariadení ocenených prijímateľom príspevku, ktorá naďalej existuje, podľa názoru prokurátorky nebol preukázaný úmysel obžalovaných 1/, 2/ a 3/ spôsobiť škodu, pretože hodnota poskytnutého nenávratného finančného príspevku bola zabezpečená založením nehnuteľností. Prokurátorka preto modifikovala návrh z hľadiska viny obvinených za spolupáchateľstvo prečinu subvenčného podvodu podľa § 20 k § 225 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 261 ods. 1 Trestného zákona. Návrh úpravy skutkovej podstaty sa týkal vypustenia následku vo forme škody, čo mala za zrejme z navrhovanej právnej kvalifikácie, nevyžadujúcej si vznik škody na cudzom majetku.

V súvislosti s výhradou vlastníckeho práva dodávateľom technologických zariadení, spoločnosťou E. A., s. r. o. uviedla, že zástupcovia spoločnosti E. A., s. r. o. nepotvrdili vedomosť o ďalšom predaji technologických zariadení alebo o rokovaní o výhrade vlastníckeho práva. Je pritom zrejme, že U., spol. s r. o., uhradila plnú sumu zariadení, čím došlo k prevodu vlastníckeho práva k daným veciam a je teda zrejme a preukázaný úmysel obžalovaných uhradiť plnú cenu dodávateľovi zariadení poskytnutých ako záloh, a teda úmysel zabezpečiť poskytnutý príspevok technologickými zariadeniami. Nebola tak preukázaná subjektívna stránka konania obžalovaných vo vzťahu k spôsobeniu škody na cudzom majetku. Prokurátorka poukázala na ustálenú judikatúru, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6To 38/2001 zo dňa 25. septembra 2001, podľa ktorého zabezpečenie záväzku rozhodujúcim spôsobom vplýva na vyslovenie záverov o subjektívnej stránke trestného činu podvodu. Existencia záložného práva aj vo vzťahu k subvenčným podvodom má rovnakú zabezpečovaciu funkciu a charakter ako pri úverových zmluvách; z rovnakých hľadísk je potom potrebné posudzovať záložné právo aj vo vzťahu k subjektívnej stránke daného trestného činu.

Vzhľadom na uvedené prokurátorka záverom odvolania navrhla, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica a uznal obžalovaných 1/ Ing. P. V., 2/ Ing. E. U. a 3/ B. L. vinnými zo spolupáchateľstva prečinu subvenčného podvodu podľa § 20 k § 225 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 261 ods. 1 Trestného zákona a uložil im úhrnné tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom ich výkonu na primeranú skúšobnú dobu.

Poškodený sa k odvolaniam prokurátorky ako ani k odvolaniam obžalovaných 1/, 2/ a 3/ nevyjadril, pretože im odvolanie nebolo na vyjadrenie poslané. Toto pochybenie odvolací súd napravil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami, obžalovanými 1/, 2/, 3/ a prokurátorkou, nezistiac dôvod na postup vyplývajúci z § 316 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, rešpektujúc zásadu zákazu „reformatio in peius“ (zákaz zmeny k horšiemu), pretože prokurátorka podala odvolanie v prospech obžalovaných 1/, 2/ a 3/. Na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie prečítaním aktuálnych odpisov z registra trestov. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil že odvolanie obžalovaných 1/, 2/ a 3/ a odvolanie prokurátorky nie sú dôvodné.

Pre úplnosť treba dodať, že v predchádzajúcom štádiu konania boli obžalovaní Ing. P. V. a Ing. E. U. uznaní za vinných z prečinu subvenčného podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 225 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a obžalovaný B. L. z účasti formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona k prečinu subvenčného podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 225 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Na podklade odvolania prokurátorky a obžalovaných 1/, 2/, 3/ bol pôvodný rozsudok prvostupňového súdu z 8. októbra 2013, sp. zn. BB-3T 16/2013 uznesením Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky z 25. marca 2015, sp. zn. 3 To 11/2013, podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku u všetkých troch obžalovaných zrušený a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bola vec vrátená Špecializovanému trestnému súdu, pracovisko Banská Bystrica, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Odvolací súd prvostupňovému súdu vytkol viacero chýb týkajúcich sa sčasti vyhodnotenia skutkového stavu, preskúmateľnosti rozhodnutia a najmä právnej kvalifikácie.

V opätovnom prejednaní súd prvého stupňa splnil všetky pokyny nadriadeného súdu - doplnil dokazovanie v sporných častiach. Všetky vykonané dôkazy vyhodnotil postupom uvedeným v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku, upravil skutkovú vetu oproti obžalobe a uznal všetkých troch obžalovaných vinných zo zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 261 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom subvenčného podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 225 ods. 1, 2 Trestného zákona. Tento záver prvostupňový súd pri odôvodňovaní výroku o vine dostatočne odôvodnil a dôsledne sa zaoberal námietkami prokurátorky i obhajobou obžalovaných.

Na základe výsledkov takéhoto úplného a zákonne vykonaného dokazovania, po vyhodnotení dôkazov dospel súd I. stupňa k správnym skutkovým záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku uviedol právne úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov.

Pri tomto sa dostatočne zaoberal hodnotením výpovedí obžalovaných Ing. P. V., Ing. E. U. a B. L., svedkov Ing. M. L., Ing. K. L., Mgr. E. K., Ing. M. Y., znaleckým posudkom Ing. C. A. a listinnými dôkazmi.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že celý skutkový dej prebiehal vopred naplánovaným sofistikovaným spôsobom, na základe ktorého výberové konanie na dodávku zložitých technológií a zariadení vyhrala firma bez zamestnancov, ktorá sa doteraz venovala len stavebnej činnosti, aj to v malom (K., s. r. o.). Práve táto firma ako jediná v rámci ponuky v obchodnej verejnej súťaži (ďalej len „OVS“) nešpecifikovala, aké stroje ide prijímateľovi pomoci dodať, pričom dodávka týchto strojov a technológií bola podstatou výzvy, ktorú Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky v tejto súvislosti vydalo. Táto firma následne nerokovala s dodávateľom technológií. Boli to práve obžalovaní Ing. V. a Ing. U. , ktorí oslovili konateľa firmy K., s. r. o, nakoľko potrebovali práve takého výhercu obchodnej verejnej súťaže (ďalej len „ OVS“), cez ktorého mohli prefinancovať aj inak neschválené náklady na projekt. Z výpovedí svedkov Ing. M. L. a Ing. K. L. vystupujúcich za podnikateľský subjekt E. s. r. o. je zrejmé, že títo potvrdili, že zástupcovia firmy U. prejavili záujem o technologické zariadenia už v roku 2006, 2007. Následne boli podpísané dodávateľsko-odberateľské zmluvy na dodávku strojov pre firmu U.. Firma K. s r. o. v tejto súvislosti spomenutá nebola.

Svedkyne Ing. E. K. a Ing. M. Y. potvrdili, že časť nákladov súvisiacich najmä so stavebnými úpravami výrobnéj haly, do ktorej technológia mala byť umiestnená, boli uznané ako neoprávnené. Ing. K. sa vyjadrila aj k listu zo 14. marca 2012 od U. spol. s. r. o P., ktorý podpísal Ing. P. V., adresovaným SIEA o „potvrdenie správnosti oprávnených výdavkov o dodržaní všetkých pravidiel pre uznanie oprávnených výdavkov...“ V predmetnej žiadosti Ing. V. žiadal o potvrdenie správnosti uskutočnenej obchodnej verejnej súťaže... V odpovedi z 24. apríla 2012 SIEA uviedla, že o skutočnostiach, ktoré obžalovaný uviedol v liste doteraz neinformoval (predmetná komunikácia prebiehala v mesiacoch marec a apríl 2012, kedy už vo veci prebiehalo trestné stíhanie.) Prijímateľ pomoci podľa názoru svedkyne je vždy povinný takúto skutočnosť nahlásiť a postupovať podľa príslušných ustanovení príručky. Nie je prípustné, aby prijímateľ pomoci bol zároveň subdodávateľom.

V zmysle príručky pre žiadateľa bod 3.7 - postupy pre špecifické prípady neuzatvorenia zmluvy, resp. odstúpenia od zmluvy s dodávateľom bod 2B bol prijímateľ povinný vykonať novú OVS vzhľadom na to, že dodávateľ stratil v priebehu plnenia zmluvy schopnosť plniť zmluvný záväzok.

V žiadnom prípade preto neobstojí námietka obžalovaných o tzv. skutkovom omyle. Omyl je nezhoda páchatel'ovho vedomia so skutočnosťou, a to buď preto, že si niektorú skutočnosť vôbec neuvedomil alebo mal o nej nesprávnu predstavu.

V tejto veci o takýto prípad nejde. Išlo o vopred premyslený sofistikovaný postup s jasným cieľom - dosiahnuť preplatenie rôznych prídavných výdavkov, ktoré by v prípade správneho postupu preplatené neboli.

Neušlo pozornosti najvyššieho súdu, že žiadosť o nenávratný finančný príspevok je datovaná dňom 27. júna 2008, čo je deň pred otvorením obálok ako posledného štádia obchodnej verejnej súťaže. Víťaza OVS vyberá komisia po otvorení obálok s ponukami a až po ich vyhodnotení. Napriek tomu už v spomínaný deň bola ako výherca v žiadosti o nenávratný finančný príspevok uvedená firma K. s. r. o.

V tejto súvislosti neobstojí vysvetlenie obžalovaných, že všetky podklady súvisiace so žiadosťou o NFP spracovávali vo firme O. A. v C.. Aj z výpovede obžalovaného Ing. U. vyplýva, že OVS z hľadiska obsahovej náplne pripravoval on a príslušné dokumenty odniesol do firmy v Komárne, ktorá projekt pripravovala.

Ako vo svojom rozhodnutí prvostupňový súd niekoľkokrát zdôraznil, pri tomto druhu ekonomickej trestnej činnosti analýzy súdu musia vychádzať predovšetkým zo zadovaných listinných dôkazov. Tieto dôkazy prvostupňový súd premietol do tabuľkovej časti, pričom prvá tabuľka dokumentovala fakturačnú následnosť obchodných operácií vrátane dokumentovania časových i cenových závislostí. Druhá tabuľka dokumentovala chronológiu vývoja situácie od vydania výzvy na predkladanie žiadostí Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky, až po poslednú kontrolu riadiaceho orgánu SIEA v období od 31. marca 2008 až do 23. mája 2011.

K odvolacím námietkam obžalovaných v otázke viny treba ešte uviesť, že z doplneného dokazovania nepochybne vyplynulo, že obžalovaní Ing. V. a Ing. U. v súčinnosti s obžalovaným L. predložili poskytovateľovi nenávratného finančného príspevku (NFP) účtovné doklady, ktoré mali potvrdiť, že v súlade so Zmluvnými podmienkami o poskytnutí NFP firma K., s. r. o. ako víťaz OVS dodala firme U. tam uvedené zariadenia a práce, pričom toto nezodpovedalo skutočnosti (dodávka zariadení išla od firmy E. priamo firme C.). Práve tieto doklady tvorili podklad pre žiadosť o príslušnú percentuálnu refundáciu oprávnených nákladov projektu v zmysle Zmluvy o poskytnutí NFP uzavretej medzi poskytovateľom a firmou C. ako prijímateľom NFP.

Prokurátorka v rámci svojho odvolania navrhla prekvalifikovať skutky na tzv. základné skutkové podstaty. V tejto súvislosti poukázala na existenciu záložnej zmluvy, na to, že absentuje úmysel spôsobiť škodu veľkého rozsahu, na absenciu subjektívnej stránky trestného činu .

Najvyšší súd Slovenskej republiky súhlasí s vysvetlením prvostupňového súdu k návrhu prokurátorky (str. 35 rozsudku) a v podrobnostiach naň odkazuje. Záložná zmluva mala slúžiť len ako prostriedok na to, aby sa vôbec mohol zrealizovať úmysel na vyplatenie nenávratného finančného príspevku. Zmyslom záložného práva je len garancia splnenia všetkých zmluvných podmienok, pričom k jeho realizácii (predaju zálohu) dochádza len v prípade porušenia týchto podmienok.

Najvyšší súd považuje za neopodstatnenú námietku obžalovaných, že niet u nich zavinenia, čo sa týka subjektívnej stránky trestných činov, lebo žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku sa vybavovala prostredníctvom firmy O. A. v C., ktorá spracovávala príslušnú projektovú dokumentáciu. Ako bolo už vyššie uvedené obžalovaný Ing. U. z hľadiska obsahovej náplne pripravil príslušné dokumenty a odniesol ich do firmy.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, odvolací súd už raz vyslovil svoj právny názor, ktorý prvostupňový súd akceptoval, čo sa týka výkladu objektívnej stránky trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 Trestného zákona (str. 34 rozsudku).

Formalistické chápanie skutkovej podstaty nie je na mieste pokiaľ ide o obhajobou zaslané stanovisko Ministerstva financií Slovenskej republiky. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom a vysvetlením prvostupňového súdu, že vzhľadom ku konštrukcii skutkovej podstaty podľa § 261 Trestného zákona je irelevantné, či sa finančné prostriedky poskytnuté z Európskych spoločenstiev formálne stanú alebo nestanú súčasťou štátneho rozpočtu Slovenskej republiky. Je potrebné skúmať len to, či ide o prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev, z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločenstvami alebo v zastúpení Európskych spoločenstiev. V danom prípade je nepochybné, že poskytnuté sumy pochádzajú zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev.

Špecializovaný trestný súd rovnako nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaných ako prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Pre naplnenie znakov základnej skutkovej podstaty trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona sa vyžaduje konanie, ktoré spočíva vo vylákaní subvencie, dotácie, príspevku, či iného plnenia zo štátneho rozpočtu z rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, rozpočtu obce, alebo z rozpočtu vyššieho územného celku, pričom poskytnutie alebo použitie taxatívne vymedzených peňažných prídeltov je viazané na podmienky, ktoré páchatel' nespĺňa. Vylákane takéhoto peňažného prídeltu formou dotácie, subvencie alebo iného plnenia je spojené s uvedením do omylu v otázke splnenia ustanovených podmienok podľa všeobecne záväzného právneho predpisu. V posudzovanej veci je týmto všeobecne záväzným právnym predpisom zák. č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy. V zmysle § 19 ods. 3 citovaného zákona právnické a fyzické osoby, ktorým sa poskytujú verejné prostriedky, zodpovedajú za hospodárenie s nimi a sú povinné pri ich používaní zachovávať hospodárnosť, efektívnosť a účinnosť ich použitia. Povinnosť dodržať kritérium hospodárnosti a efektívnosti vyplýva aj z pravidiel stanovených v Systéme riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu, časť 6 písm. g/ v spojení s časťou 2.2. bod 29, ktorý je záväzný pre prijímateľa v zmysle článku 3.3 Zmluvy o poskytnutí NFP, ďalej vyplýva z čl. 14 ods. 1 písm. d/ Všeobecných zmluvných podmienok k zmluve o poskytnutí NFP a nakoniec aj z časti 3.7 Príručky pre žiadateľa, ktorá je záväzná pre prijímateľa v zmysle čl. 3 ods. 1 všeobecných zmluvných podmienok k zmluve o poskytnutí NFP. Systém riadenia (časť 2.2 bod 29) definuje povinnú hospodárnosť konania ako „minimalizovanie nákladov na vykonanie činnosti alebo obstaranie tovarov, prác a služieb pri zachovaní ich primeranej úrovne a kvality. Zásada hospodárnosti znamená, že žiadateľ pri zabezpečení realizácie projektu postupuje čo možno najhospodárnejšie; t. j. že náklady na akúkoľvek predrealizačnú, realizačnú či porealizačnú fázu projektu sú minimálne možné a pritom sa ešte stále dosiahne účel, ktorý chce žiadateľ dosiahnuť.“ Uvedená definícia sa uplatňuje na všetky dokumenty vzťahujúce sa na úpravu práv a povinností prijímateľa a poskytovateľa NFP, teda vrátane Príručky pre žiadateľa ako aj zmluvy o poskytnutí NFP. Kritérium nevyhnutnosti uvedené v časti J ods. 3 Schémy štátnej pomoci znamená, že projektu môže byť poskytnutá štátna pomoc výlučne vtedy, ak bude „preukázaná jej potreba pre dosiahnutie cieľov stanovených v príslušnom projekte, t. j. musí byť zjavná spojitosť medzi poskytovanou pomocou a oprávnenými výdavkami projektu. Ak však prijímateľ nadobudol predmet projektu (t. j. dané zariadenia - stroje, prípadne ich časti) už skôr od iného dodávateľa nezávisle od právnych vzťahov, ktoré sú súčasťou podanej žiadosti o NFP, teda nezávisle od projektu, nemôže byť splnené uvedené kritérium nevyhnutnosti.“ Ak by aj projekt prijímateľa U. s. r. o. počítal s nadobudnutím predmetu projektu od dodávateľa E. A., s. r. o. a prijímateľ v skutočnosti nadobudol uvedený predmet projektu od iného dodávateľa, teda od dodávateľa K., s. r. o., porušil tým svoje povinnosti vo vzťahu k realizácii obstarania tovarov, služieb a prác podľa výsledkov platnej OVS, ktorej hlavným účelom bolo zabezpečiť hospodárnosť nakladania s prostriedkami NFP, t. j. nadobudnúť predmet projektu za čo najvýhodnejšiu cenu vygenerovanú súťažou z trhového prostredia. V našom prípade je zrejmé, že prijímateľ U. s. r. o. bol schopný nadobudnúť predmet projektu od dodávateľa E. A., s. r. o za podstatne nižšiu cenu, ako ich nadobudnutie deklaroval zmluvou s dodávateľom K., s. r. o.

V druhom odseku § 225 je použitý pojem „vo väčšom rozsahu.“ Tento pojem sa kvantitatívne odvíja od škody podľa kritérií uvádzaných v § 125 Trestného zákona. Väčšou škodou je škoda dosahujúca najmenej desaťnásobok malej škody. Malá škoda je pritom kvalifikovaná ako škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Pri väčšej škode ide o sumu najmenej 2.660 eur. V posudzovanej veci prostriedky štátneho rozpočtu zo sumy 65.012,84 eur tvorili sumu 9.751,93 eur, čo presahuje rozsah určený desaťnásobkom

sumy 266 eur.

K námietke obžalovaných, že sa jedná o obchodnoprávny resp. občianskoprávny vzťah, najvyšší súd uvádza. Nepochybne treba prisvedčiť názoru, že nie je na mieste trestné stíhanie, ak sa konanie obžalovaných pohybovalo výhradne v rovine vzťahov občianskoprávných resp. obchodnoprávných; resp., že v právnom štáte je neprípustné, aby prostriedky trestnej represie nahradzovali iné, mimotrestné možnosti vynútenia porušeného práva, ktoré neboli využité, ak nie sú mimo toho splnené všetky predpoklady trestnej zodpovednosti. V posudzovanom prípade však zároveň nemožno prehliadnuť, že čin spáchaný obžalovanými tak, ako ho súd prvého stupňa zistil, sa jednoznačne nepohyboval len v rovine občianskoprávných vzťahov, ale dostal sa už do oblasti trestnoprávnej regulácie. Obžalovaní totiž svojim konaním naplnili všetky základné znaky hore citovaných skutkových podstat úmyselných trestných činov subvenčného podvodu a poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností. Podstatné je, že konali spôsobom a za podmienok stanovených Trestným zákonom k tomu, aby nimi spáchaný skutok mohol byť posúdený ako trestný čin, za ktorý možno podľa zákona uložiť trest, a preto použitie trestného práva nemožno v danom prípade spochybňovať.

Pokiaľ ide o odvolaním napadnutý výrok o treste, súd I. stupňa správne u obžalovaných 1/, 2/, 3/ vychádzal z trestnej sadzby tri až osem rokov podľa trestného činu prísnejšie trestného (§ 261 ods. 3 Trestného zákona). Limit mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 3 Trestného zákona šesť mesiacov odňatia slobody. Súd u obžalovaných konštatoval jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona (riadny život, ktorý páchatelia viedli pred spáchaním trestného činu) a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Trestného poriadku (spáchanie viac trestných činov). Odvolací súd doplnil dokazovanie vyžiadaním si aktuálneho odpisu z registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, a vyžiadaním trestných spisov, pričom zistil u obžalovaného B. L. dve odsúdenia - rozsudok Okresného súdu Rožňava zo 16. júla 2014, sp. zn. 2T/27/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 22. októbra 2014, sp. zn. 4To/62/2014, pre trestný čin podľa § 239 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Trestného zákona (peňažný trest zaplatil 4. februára 2015, na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený). Trestný rozkaz Okresného súdu Rožňava z 8. júla 2015, sp. zn. 3T/89/2015, pre trestný čin podľa § 239 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona (peňažný trest zaplatil 27. novembra 2015, na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený.)

V danej veci neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody (§ 42 ods. 3 Trestného poriadku) ani uloženie prísnejšieho trestu, vzhľadom na ustanovenie § 322 ods. 3 Trestného poriadku (odvolanie bolo podané v prospech obžalovaných).

Výrok o náhrade škody je tiež zákonný a správny, pretože na vyslovenie povinnosti na náhradu škody je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo potreby trestného konania.

Na základe týchto dôvodov rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.